

Kör Karanlık

– Evreni · 13 Temmuz 2013

KÖR KARANLIK

Üstünde üç çocuk, yerde; bir yatak
Ot döşegi bize, yün gibi; geldi
Tatlı rüyalarda düşlerim ap ak
O karanlık gece, nede güzeldi

Kör karanlık gece kâbus zamanı
Uykuları bölen acı bir haber
Arş'a çıkar oldu, anam; figanı
Kem talihim yine bizle beraber

Hayal mı gerçek mi bu duyduklarım?
Kalkın yavrularım, babanız; geldi
Düşlerim, hayalim ve uykularım
Keskin kılıç gibi, ikiye; böldü.

Kulağımda çınlar anamın sesi..
Ağlayıp çırpınan figân aklımda
Kaçtı evimizin bütün neşesi
Ölümün verdiği, sızı aklımda.

Hayal hatırlarım; acı o, günü
Bizler uykudayız köylü şivanda..
Mahşer yeri oldu kapının önü
Dünyamız değişti; hemen o, anda

Başımıza çöken o kara bulut
Aşikâre çıktı, gizlim; saklımda
Evimin önünde bir beyaz tabut..
Kaderle gelen o, matem aklımda.

Dedim; ana, babam sandık yapardı
Kendi sandığına çivi mi çaktı ?
Sandım şaka diye, ona; saklandı!
Yaptığı son şaka, bizleri yaktı.

Bekledim içinden babam çıkacak
Ümidim kırıldı düştü yanıma.
Naciz bedenini kefen saracak
Görünce bir sızı indi canıma.

İşte dostlar o gün döndü kaderim
Tersine döndüğü gece aklımda
Bu talihle bilmem nere giderim
Anamın dinmeyen sesi saklımda.